«Χείρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα, ξίφει,

Χείρ Κυρίου χάριτι θεία δε στέφει.

Έβδομάτη δεκάτη Μαρίνα δειροτομήθη»

Phoca PDF

Ὁ βίος καί ἡ πολιτεία τῆς ἁγίας Μαρίνας εἶναι ἀπό τά πιό καλά διατηρημένα μέχρι σήμερα μαρτυρολόγια. Πολλοί εἶναι οἱ ἁγιολογικοί κώδικες, πού καταγράφουν τή βιογραφία καί τή μαρτυρική της τελείωση.

Γεννήθηκε στήν Ἀντιόχεια τῆς Πισιδίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅταν ἦταν αὐτοκράτορας ὁ Αὐρήλιος Κλαύδιος (268-270 μ.Χ.). Ἦταν μιά ἐποχή δύσκολη γιά τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀφού τό ὄνομα χριστιανός ἀποτελοῦσε ἐσχάτη προδοσία καί αὐτός πού δήλωνε πίστη στό Χριστό, τόν τιμωροῦσαν παραδειγματικά καί τό τέλος του ἦταν ὁ μαρτυρικός θάνατος. Ἡ Μαρίνα σέ ἡλικία 12 χρονῶν ἔμεινε ὀρφανή ἀπό μητέρα καί ὁ πατέρας της, ὁ Αἰδέσιος ἱερέας τῶν εἰδώλων, ἐμπιστεύτηκε τήν ἀνατροφή της σέ μιά γυναίκα, ἡ ὁποία διακρίνονταν γιά τό ἦθος καί τήν καλή της συμπεριφορά. Κατά εὐδοκία Θεοῦ, ἡ καλή αὐτή γυναίκα ἦταν χριστιανή. Ἡ παιδοτρόφος λοιπόν αὐτή, παράλληλα μέ τά καθήκοντα τῆςς ἀνατροφής τῆς νεαρῆς Μαρίνας, τῆς ἔδινε καί τά στοιχεῖα τῆς πίστεως στό Χριστό. Ἡ Μαρίνα ἦταν εὐφυεστάτη καί κατόρθωνε νά διακρίνει τίς ἀλήθειες τίς νέας πίστεως νά ἐμβαθύνει σ’ αὐτές, ἐνῶ παράλληλα κατανοοῦσε τίς μυθοπλασίες τῶν εἰδωλολατρικῶν φαντασμάτων.

Μεγαλώνοντας ἡ Μαρίνα γίνονταν ἐμφανή τά σωματικά κάλλη, ἀλλά περισσότερο τά ψυχικά της χαρίσματα. Μόλις 15 χρόνων, διψοῦσε ἡ καρδιά της «*τά τῶν μαρτύρων ἆθλα*». Κάποια στιγμή φανέρωσε στόν πατέρα της, τήν πίστη της στό Χριστό. Ἦταν αὐτονόητο ὁ πατέρας της νά γίνει ἔξω φρενῶν μέ τό νέο πού ἔμαθε. Ἔτσι ἄρχισε μέ χίλιους δυό τρόπους να μεταπείσει τήν κόρη του γιά νά ἀρνηθεῖ τά «*μυθεύματα*!» τῶν χριστιανῶν. Οἱ ἀρχικά καλοί τρόποι τούς διαδέχθηκαν τιμωρίες μέ τίς ὁποῖες προσπαθοῦσε νά μεταπείσει καί νά ἀλλάξει τήν πίστη της ἡ θυγατέρα του. Μάταια ὅμως.

Κάποια ἡμέρα ἔκανε μιά περιοδεία ὁ στυγερός ἔπαρχος τῆς Ἀντιόχειας, Ὀλύβριος, καί τότε τυχαία συνάντησε τή νεαρή Μαρίνα. Βλέποντάς την, ἔμεινε ἔκθαμβος ἀπό τήν ὀμορφιά της καί θέλησε ἀμέσως νά τήν κάνει γυναίκα του. Ὅταν τήν ὁδήγησαν μπροστά του, χωρίς πολλές περιστροφές τῆς ὁμολόγησε τήν αἰτία πού ἔφεραν μπροστά του, ἀποκαλύπτοντας πῶς ἐπιθυμοῦσε νά τήν κάνει σύζυγό του. Ἡ Μαρίνα μετά τό ἄκουσμα τῆς αἰτίας πού εἶναι μπροστά στόν ἔπαρχο, χωρίς δισταγμό τοῦ ἀποκάλυψε ὅτι ἦταν χριστιανή. Ὁ ἔπαρχος νόμιζε πώς εὔκολα θά ἔκαμπτε τά πιστεύματα τῆς νεαρῆς κοπέλας καί ἄρχισε μέ ὑποσχέσεις γιά νά τήν μεταπείσει. Ὁ πατέρας της παρών στή παρωδία αὐτή. Δυστυχῶς στέκεται στό πλευρό τοῦ ἐπάρχου καί ὑπερθεματίζει στήν ἀπόφασή του νά τιμωρήσει φρικτά τήν νεαρά κόρη του.

Ἡ Μαρίνα ἔμενε ἀκλόνητη στήν πίστη καί τήν ὁμολογία της. Ὕστερα ἀπ’ ὅλα αὐτά ἄρχισε ὁ Ὀλύβριος τίς ἀπειλές. Τίς ἀπειλές τίς διαδέχεται ἡ φυλακή καί ἡ παράδοση στά χέρια τῶν δημίων. Ἀπάνθρωπα οἱ βασανιστές μαστιγώνουν τό νεανικό της σῶμα. Μέσα ἀπό μιά σειρά φρικτῶν βασανιστηρίων νόμιζε ὁ αἱμοσταγής τύραννος, πώς θά ἄλλαζε τό φρόνημα τῆς Ἁγίας. Ματαιοπονοῦν τόσο ὁ Ὀλύβριος, ὅσο καί ὁ Αἰδέσιος.

Τά μαρτυρολόγια σημειώνουν ὅτι, τήν ἀρχή μέ ροζιασμένα ραβδιά κτυποῦν τό

Phoca PDF

τρυφερό κορμί της. Τό παρθενικό της αἷμα βάφει τή γῆ καί τά χέρια τῶν βασανιστῶν. Καί ἐνῶ τήν κτυποῦν ἀλύπητα, αὐτή μέ δάκρυα ἱκετεύει τό παμπόθητο ὄνομα τοῦ Χριστοῦ νά γίνει στήριγμά της καί νά ὑπομείνει τή φρίκη τῶν μαρτυρίων πού τήν ὑποβάλλουν. Τά μαρτύρια που τήν ὑποβάλλουν εἶναι ἀπάνθρωπα. Μετά τόν ἐγκλεισμό στή φυλακή καί τά ὅσα τῆς ἔκαναν ἐκεῖ, τήν ὑποβάλλουν σέ διαπόμπευση, καί κάνουν θέαμα τά τρομερά μαρτύρια πού περνᾶ. Πολλοί ἀπό τούς θεατές ἀρχίζουν νά βλέπουν μέ συμπάθεια τό δεκαεξάχρονο κορίτσι πού ὑφίσταται τήν ἀπανθρωπιά τῶν ἀνθρώπων. Καί ἐνῶ «*ἡ μάρτυς Μαρίνα μέγαν καί ἀκαταγώνιστον ἀθλητήν Χριστόν ἐνδεδυμένη χωρεῖ τοῦ μαρτυρίου τήν ὁδόν*», ὁμολογεῖ διαρκῶς, «*ἄλλος ἔσται ἐμοί πάσχων ὑπέρ ἐμοῦ, ὅτι ἐγώ πάσχω ὑπέρ αὐτοῦ*».

Μετά τό πέρας τοῦ ὁλοήμερου μαρτυρίου ρίχνεται πάλι χωρίς καμμιά φροντίδα καί περίθαλψη στή φυλακή. Μέ ὅσες δυνάμεις τῆς ἀπομένουν προσεύχεται στό Χριστό. Καί ἐνῶ βρίσκεται σ' αὐτή τήν κατάσταση, κάνει τήν ἐμφάνισή του ὁ μισόκαλος δαίμονας. Μέσα ἀπό τή μορφή ἑνός φρικτοῦ δράκου προσπαθεῖ νά τήν ἐκφοβίζει γιά νά ἀλλάξει στάση καί ν' ἀρνηθεῖ τόν Χριστό. Ὅμως ἡ ἀδάμαστη Μαρίνα, ἡ γενναία ἀθλήτρια τοῦ Χριστοῦ κτυπᾶ τό διάβολο καί κάνοντας τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ τόν τρέπει σέ φυγή. Καί ἐκεῖνος ντροπιασμένος μέσα ἀπό ἕνα ἀπαίσιο σφύριγμα, κρότο, ἐξαφανίζεται.

Τά βασανιστήρια θά συνεχιστοῦν καί τήν ἑπομένη ἡμέρα. Τήν βάζουν σ' ἕνα καζάνι μέ ζεματιστό νερό. Καῖνε τίς πληγές της μέ ἀναμμένες λαμπάδες. Ὅλα τά ὑπομένει μέ καρτερικότητα, καί ἀταλάντευτη πίστη. Λέγεται ὅτι μεγάλο πλῆθος εἰδωλολατρῶν εἶναι ἐντυπωσιασμένο ἀπό τήν πίστη τῆς Ἁγίας. Πολλοί προσελκύονται καί ὁμολογοῦν τήν πίστη στό Χριστό. Μόνο ὁ σκοτεινός Ὀλύβριος δέν ἐννοεῖ τά συμβαίνοντα καί στρέφεται μέ μανία κατά τῶν «*πιστευσάντων*». Λέγεται ὅτι 15.000 ἄνθρωποι θανατώθηκαν τήν ἡμέρα ἐκείνη. Τό αἷμα τῶν ἁγίων αὐτῶν μαρτύρων ἔβαψε τούς δρόμους καί τίς πλατεῖες τῆς Ἀντιόχειας. Ὁ δυνάστης βλέποντας τό ἄκαμπτο τῆς πίστεως τῆς Ἁγίας Μαρίνας, διατάσσει τόν ἀποκεφαλισμό της, ὁ ὁποίος καί πραγματοποιείται στίς 17 Ἰουλίου τοῦ 286 μ.Χ.

Ἔκτοτε καί μέχρι σήμερα ἀλλά καί στούς αἰῶνες ἡ καλλίνικος Μαρίνα πρεσβεύει γιά ὅλους τούς χριστιανούς. Τά θαύματα καί οἱ ἐπεμβάσεις της σέ πολλές περιπτώσεις εἶναι συγκλονιστικές, ἀκόμη καί στούς ἁμαρτωλούς καιρούς μας ἡ Ἁγία Μαρίνα προστρέχει στίς δυσκολίες μας. Τά πλήθη τῶν χριστιανῶν πού κατακλύζουν τούς Ναούς πού ἔχουν ἀνεγερθεῖ στή χάρη της εἶναι ἀδιάψευστος μάρτυρας αὐτῆς τῆς πραγματικότητος.

Εὐχή μας εἶναι νά μᾶς σκεπάζει μέ τήν πρεσβεία της. Ἰδιαίτερη εὐχή μας εἶναι γιά τούς νέους μας, τούς ὁποίους ὁ μισόκαλος μέ πολλές δολοπλοκίες ἐπιδιώκει νά παρασύρει πολλούς στά σατανικά του δόκανα.

Ταπεινή μας ὑπόδειξη σέ κάθε δυσκολία μας μή ξεχνοῦμε τήν πρεσβεία τῆς Ἁγίας Μαρίνας, καί μέσα ἀπό ἀταλάντευτη πίστη θά παίρνουμε τῆς ἱκεσίας μας τό αἴτημα.

Phoca PDF

Παραθέτουμε στήν ἀγάπη σας δύο ἀπολυτίκια τῆς Ἁγίας Μαρίνας, τό ἕνα εἶναι πολύ γνωστό ἀπολυτίκιο καί τό ἄλλο παλαιότερο στό ὁποῖο ὅμως καταγράφονται τά ἆθλα τῆς μικρῆς στήν ἡλικία Μεγαλομάρτυρος ὅμως Ἁγίας Μαρίνας.

Τό πρῶτο εἶναι γνωστό σ' ὅλους μας καί ψάλλεται σέ ἦχο πλ. α'. κατά Τόν Συνάναρχον Λόγον.

«Τοῦ ἐχθροῦ τάς ἐνέδρας ῥώμη διέφυγες, καί αὐτῷ προσπλακεῖσα ὑπερηκόντισας καί ἐκ Θεοῦ τήν δαψιλῆ χάριν ἀπείληφας ἀποσοβεῖν ἐκ τῶν πιστῶν, νόσους τάς λυμαινώδεις, διό πρέσβευε τῷ Κυρίῳ ὑπέρ ἡμῶν, Μαρίνα, ἔνδοξε».

Τό ἄλλο, ψάλλεται σέ ἦχο α', κατά τό «Τῆς ἐρήμου πολίτης...».

«Πατρός σου ἀσεβοῦς ἀπεστράφης τά εἴδωλα, καί τοῦ Ὀλυβρίου τυράννου τήν ὀφρῦν κατεπάτησας, Μαρίνα πολύαθλε, σεμνή, ῥωσθεῖσα δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρικῶς τήν τοῦ φανέντός σοι κεφαλήν συντρίβεις πολεμήτορος·

Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ,

Δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι,

Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διά σοῦ πᾶσιν ἰάματα».

Phoca PDF